

чеството, Давидъ заповѣда на военачалникѣтъ да го постави на най опасното мѣсто на бойтъ за да са затрые. Богъ слѣдователно проводи до него пророкъ, който го укори и му изеви наказаніето което щеше да прѣтърпи. (Царс. в. іа. 1.).

§. 119. *Пророкътъ предлага притча на царѣтъ.*

Пророкътъ рече на Давида тъй : имаше въ единъ градъ двама человекъ ; отъ тѣхъ единътъ бѣше богатъ и имаше черда кравы и стада овце много ; а другийтъ бѣше сыромахъ и нѣмаше друго освѣнь една малка овца, която той спечели и отхрани съ голѣмо прилѣжаніе въ къщата си. Единъ день дошьль на богатыйтъ единъ гостянинъ, и той като искаше да го гости, не зе отъ стадата си, но грабнѣ овцата на сыромахътъ, закла я и я прѣдложи на гостянинътъ си да ѣде. Твоя е работа сега, царю, да отсѣдишь за туй. (Царс. в. ів. 1—5.).

§. 120. *Пророкътъ приспособява притчата на Давида.*

Царѣтъ като са разгнѣви рече : неправедно е на правилъ онзи който и да е, и да заплати овцата петъ пѣти. Тогази пророкътъ му рече явно : Ты си онзи человекъ. Богъ та е надарилъ съ сичкытъ добрини, направи та царь, опази та отъ Сауловътъ гнѣвъ, защо слѣдователно грабнѣ жената на Урія ? защо уби невинныйтъ человекъ, който отиде да са біе за тебе ? — Отъ тѣзи думы на пророкътъ като са свѣсти Давидъ позна беззаконіето си и го исповѣда. А пророкътъ му